χη ἄφθονο κρασί, καὶ νᾶναι τὰ ποτήρια πάντα γεμᾶτα.

Τὴν πρώτη Κυριακὴ μετὰ τὸν γάμο τὸ ζευγάρι ἦταν προσκαλεσμένο στὸ πατρικὸ σπίτι τῆς νύφης γιὰ τραπέζι. Κατόπιν πήγαινε σ' ὅλα τὰ συγγενικὰ σπίτια ποὺ τὸ καλοῦσαν σ' ἐπίσκεψη, μὲ συνοδεία τὸν μπράτιμο ποὺ μάζευε ὅλα τὰ δῶρα ποὺ τοὺς φίλευαν.

Αὐτὸς ἦταν ὁ γάμος τοῦ παλιοῦ καιροῦ. Σήμερα ἐλάχιστες ἀπ' αὐτὲς τὶς ὡραῖες συνήθειες ἐπαναλαμβάνονται κι ὅλες μέσα στὰ ὅρια τῆς τυπικότητας καὶ τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ.

Ὁ Χορὸς

Μ' αὐτὸ τὸν ἱεροτελεστικὸ καὶ γραφικὸ τρόπο γίνονταν οἱ γάμοι στὰ παλιότερα γραφικὰ χρόνια καὶ στὴ γραφικώτατη Ζαγορά. Ἦταν μιὰ διαδικασία, ποὺ μέσα στὶς διάφορες φάσεις της ἔκλεινε μὲ κάποιο μυσταγωγικὸ χαρακτήρα τὸ λεπτό συναισθηματικὸ κόσμο τῶν ἐρωτευμένων καὶ τῶν μελλόνυμφων. Ἕνα κόσμο ποὺ οἱ ρίζες του εἶναι βαθειὰ βιολογικές, ποὺ ἡ κοινωνία ἀπ' τὰ παλαιότερα χρόνια προσπάθησε νὰ τὸν κατοχυρώση μὲ τὴν ἰσχὺ τοῦ θεσμοῦ κι ἡ Ἐκκλησία νὰ τὸν καθαγιάση μὲ μυστηριακὸ κῦρος. Μέσα στὰ τυπικά του σύμβολα, τὶς ἐθιμικές του ποικιλίες, τὰ τραγούδια, τοὺς χορούς, τὰ ξεφαντώματα, τὴ συγγενικὴ καὶ φιλικὴ συμπαράσταση, σπουδάζει κανεὶς τὸ κοινωνικὸ καθεστώς, τοὺς οἰκονομικοὺς παράγοντες ποὺ καταδυναστεύουν τὶς περισσότερες φορὲς τὴν καρδιὰ κι ἐμποδίζουν τὰ ζευγαρώματα, τὸ γονικὸ φίλτρο καὶ τὴν ἑτοιμασία γιὰ τὴ δημιουργία ἑνὸς νέου κοινωνικοῦ κυττάρου, τῆς οἰκογένειας, τῆς πατρότητας καὶ τῆς μητρότητας τὰ σκιρτήματα, τοὺς ὁραματισμοὺς γιὰ μιὰ εὐτυχισμένη ζωή, τὸ ἄγχος μπροστὰ στὴν ἀβεβαιότητα τοῦ μέλλοντος.

Ἔτσι τ' ἀρραβωνιάσματα κι ὁ γάμος, σταθμοὶ ὁπωσδήποτε χαρωποὶ μέσα στὸ βιοτικὸ ταξίδι, ὑπογραμμίζονται ἔντονα καὶ χαράζονται ζωηρόχρωμα μέσα στὴ μνήμη καὶ στὴ συνείδηση τῶν ἀνθρώπων.

ΘΕΣΣΑΛΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΥΚΟΣ

Ἐκ Τυρνάβου, Ἰατρὸς-Χειρουργός, διδάκτωρ Πανεπιστημίου Μονάχου, ἐπίτιμος Ἀκαδημαϊκὸς Ἀμερικανικῆς Διεθνοῦς Ἀκαδημίας καὶ Ἰταλικῆς Ἀκαδημίας Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν, Ἐπιστημῶν καὶ μέλος Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Ἰατρῶν Λογοτεχνῶν, τιμηθεὶς διὰ διαφόρων μεταλλίων. Συγγραφεὺς ἐπιστημονικῶν καὶ λογοτεχνικῶν ἔργων.

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Πόσο δύσκολον ἐφάνη εἰς τὴν Κόρη τὴν καλὴ
ὥσπου ναῦρη τὸ στεφάνι, τὴν ἐλεύθερη φωνή·
σκλάβας ἔμεινε μονάχη εἰς τὸν τούρκικο ζυγό,
ἐνῶ ἡ μάνα της ἐχάρη τὸν ἐλεύθερο χορό.

*

Ὅμως νά ποὺ ἐλευθερώθη μὲ ἀγάπη περισσὴ·
ὀγδόντα χρόνια τώρα νοιώθει τὴν ἐλεύθερη ζωὴ·
μὲ τὴν μάνα της ἑνώθη μὲ ἀγάπη καὶ στοργὴ
ζηλευτὰ νὰ τήνε φθάσει στὴν ἀγάπη, στὴν τιμή.

*

Λίγα χρόνια εἶναι μόνο δίχως νᾶναι στὸ ζυγὸ
ὅμως τόσα κατορθώνει μ' ἕνα τρόπο ζηλευτό·
τρόπο μόνο ποὺ ἀξίζει στῆς Ἑλλάδος τὰ παιδιά,
ποὺ ἡ Κόρη τῆς χαράζει νέα δόξα, λεβεντιά.

*

Δὲν ὑστέρησε παρ' ὅλη τὴν σκλαβιὰ τὴν τρομερή·
ἀνεδείχθη ἴση μ' ὅλη τὴν πατρίδα τὴν τρανή·
ἕνα χαῖρε τῆς ἀξίζει ἀπὸ ὅλους μὲ καρδιά,
γιατὶ ἄξια ἀτενίζει τῆς Ἑλλάδος τὴν ματιά!

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
18/04/2024 05:34:10 EEST - 18.219.140.227